

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Királyfürdő u. 4.
1255 Budapest, Pf.: 2.
Tel.: 393-5400
Fax: 393-5401, 393-5402

12. M. 2132/2012/6.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Gelencsér László elnök által képviselt

Közösségi Közlekedési Szakszervezetek Szövetsége (1072 Budapest, Akácfa utca 15. IV/482.)
felperesnek

dr. Felfalusi T. Renáta jogtanácsos által képviselt
BKV Zrt. (1980 Budapest, Akácfa utca 15.) alperes ellen

munkáltató jogsértés megállapítása iránt indított peres ügyében tartott nyilvános tárgyaláson
meghozta az alábbi

Í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetének helyt ad.

Megállapítja az alperes megsértette a kollektív szerződés 658. pontjában foglaltakat, mivel a
felperes a 197/2011. számú igazgatói határozattal megállapított jutalom elosztása tekintetében nem
gyakorolhatta az egyetértési jogát.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 10.000,- forint
eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételt követő 15 napon belül 3 példányban
a Fővárosi Törvényszéknek címezve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál lehet
előterjeszteni.

I n d o k o l á s

2011. november 24-én alperesi cég vezérigazgatója dr. Várszegi Gyula tájékoztatót tartott valamennyi szakszervezet részére a társaság általános helyzetével kapcsolatban. Az általános tájékoztatás érintette a bérmegetakarítás kérdését, amelyre előjáróban az érintett szakszervezetek azt a tájékoztatót kapták, hogy a bérmegetakarítás kifizetésére nincs mód.

Ezt követően 2011. december 21-én ismételt tájékoztatóra került sor, amelyben Tischler László kontrolling főosztályvezető tájékoztatta az érintett szakszervezeteket, hogy a gazdaság igazgatóság részéről próbaszámfejtes történt, melynek értelmében bérmegetakarítás képződött az üzleti tervben meghatározott kerék számokhoz viszonyítva, amellyel összefüggésben a vezérigazgató 50.000.000,- forint kifizetésére adott lehetőséget.

Az alperes igazgatósága 197/2011. számú határozatával kimondta, hogy „a 2011. éves bérköltségekben jelentkező megetakarítás terhére 50.000.000,- forint keret elkülöníthető azon munkatársak egyszeri jutalámazására, akik kiemelkedően és konkrét formájában hozzájárultak a társaság pozitív üzemi eredményéhez, illetőleg az üzemi ráfordításokban elért megetakarításokhoz. A jutalmakról a felterjesztés alapján a vezérigazgató dönt.”

A határozat 2011. december hó 16-i igazgatósági ülésen született, amelynek értelmében a jutalmak a 2012. január 08-ai bérátutalásokkal egy időben kerültek kifizetésre. A 2012. január 05-én megtartott bér- és kollektív szerződés tárgyalásokon Gulyás Attila a Városi Tömegközlekedési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnöke vette fel ezt a problémakört, hogy az alperes a jutalámazás tekintetében nem történt meg a szakszervezeti szintű egyeztetés, a jutalmak ennek hiányában lettek kifizetve, egyben kérte a munkáltatót, hogy csatolja a jutalom elosztásáról szóló kimutatást.

Szintén ezt a problémakört vetette fel Schumacher Ferenc, a Tömegközlekedési Dolgozók Független Szakszervezeti Szövetségének elnöke is, hivatkozva a kollektív szerződés 658. pontjának megsértésére.

A 2012. január 24-én megtartott bértárgyalásokon szintén felmerült a jutalom elosztás kérdése, melyben Gulyás Attila ismételten felvetette az egyeztetés hiányának problémakörét. A munkáltató részéről Bolla Tibor nyilatkozott, hogy a kifizetést főosztályi szintre lebontva megadja az érdekképviselőknek, valamint ígéretet tett arra, hogy a jutalom kifizetés szabályszerűsége kérdésében tájékoztatja a szakszervezeteket.

A felperesi szakszervezetek részére a munkáltató 2012. január hó 30-án elküldte a jutalom felosztásáról szóló kimutatást, amelyben részlegre bontva tájékoztatta felperesi szakszervezetet is a jutalom elosztásáról főosztályi szinten, egyben igazolta, hogy a jutalom összecszerülésében 49.499.864,- forint elosztása történt meg.

A felperesi szakszervezet 2012. április 13-án keresettel élt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál.

Keresetében kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes megsértette a kollektív szerződés 658. pontjában foglaltakat azzal, hogy az igazgatói határozat alapján történő jutalomelosztás tekintetében nem történt meg a szakszervezetekkel történő egyeztetés, így az érintett

szakszervezetek, így a felperesi szakszervezet is nem tudta gyakorolni egyeztetési jogát.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a kereseti kérelemben a felperes nem adta indokát, hogy miért kéri a jogsértés megállapítását, továbbá abban arra hivatkozott, hogy a jutalom olyan jellegű kategória, amelyet az igazgató tanács felhatalmazása alapján a vezérigazgató saját jogkörében eljárva osztott szét az érintett munkavállalók között. Szerinte a felperes keresetét szakszervezeti kifogás keretében érvényesíthette volna, így a peres út igénybevétele az alperes nem látott jogszabályi lehetőséget.

A felperes kereste megalapozott.

A bíróság a Pp.201.§ és a Pp.203.§ alapján lefolytatott bizonyítási eljáráson az alábbiakat állapította meg.

Az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 23.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a munkáltatónál képviselőkkel rendelkező szakszervezet jogosult a munkavállalókat, illetve ezek érdek-képviselői szervét közvetlenül érintő jogellenes munkáltatói intézkedés, mulasztás ellen kifogást benyújtani.

Az Mt.199.§ (1) bekezdése pedig kimondja, hogy a szakszervezet- e törvényből, illetőleg kollektív szerződésből, vagy üzemi megállapodásból származó igényének érvényesítése érdekében- e törvény rendelkezése szerint munkaügyi jogvitát kezdeményezhet.

A bíróság álláspontja szerint tehát a jogszabályalkotó nem kifejezetten csak a szakszervezeti kifogás lehetőségét adja meg a szakszervezet részére, hanem lehetőséget biztosít, hogy a szakszervezet kérelmét peres eljárás keretében is érvényesíthesse.

Tekintettel arra, hogy nem kötelező jellegű előírás a szakszervezeti kifogás jogintézménye, ezért a bíróság azt állapította meg, hogy az Mt.199.§ biztosította felperesnek azt a lehetőséget, hogy kereseti kérelmét peres úton érvényesítse a munkáltatóval szemben.

A megállapítási kereset vonatkozásában a polgári perrendtartás tartalmaz érvényes rendelkezést.

A Pp 123.§ értelmében megállapítási kereset indítható ha a megállapítás a felperes jogainak az alperessel szembeni megóvása végett szükséges.

A bíróság álláspontja szerint a felperes kifejezetten nyilatkozott, hogy egyetértési joga gyakorlásának megvédése érdekében kéri a megállapítási keresetet, hogy a munkáltató a kollektív szerződés 658. pontja alapján a jövőben a felek általi kollektív szerződéses megállapodásnak megfelelően a szakszervezet jogainak biztosítása mellett döntson a jutalom elosztásának kérdéskörében. Az Mt. 30.§ biztosítja a feleknek a lehetőséget a jogok és kötelezettségek előírásának tekintetében. Ezen jogszabályhely alapján az alperesnél hatályos Kollektív Szerződés 658. pontja rendelkezik az úgynevezett egyéb jutalmazásról.

A Ksz.658.§ kimondja, hogy a társaság a kiemelkedő munkát végző munkavállalóit egyéni teljesítés, illetve komplex értékelés alapján jutalomban részesítheti. A jutalmazási elveket az illetékes partner szakszervezetekkel egyetértésben kell kialakítani a mindenkori társasági előírásoknak megfelelően.

A felperes arra hivatkozással kérte a megállapítási kereset, hogy a jogsértés bíróság általi megállapítása ahhoz szükséges, hogy az alperes a jövőben a szakszervezet részére biztosítsa a jogszabályban előírt jogkört, azaz az egyetértési jog gyakorlását.

A bíróság kifejezetten nyilatkoztatta alperest, hogy az alperesnél van-e érvényes jutalmazásra vonatkozó szabályzat, vagy bármilyen előírás szerinti feltételrendszer.

Az alperes úgy nyilatkozott felperessel egyezően, hogy az alperesi társaságnál kizárólagosan prémium szabályzat van, a jutalmazás vonatkozásában külön szabályzatot nem alkottak, hanem a jutalmazás tekintetében minden esetben a társaság igazgatósága hoz határozatot, amely alapján történik a jutalmak szétosztása az érintett munkavállalói kör tekintetében.

A bíróság álláspontja szerint tehát megállapítható volt, hogy a jutalom minden esetben társasági döntés eredményeképpen osztható szét, azonban a jutalom elosztásának feltételei tekintetében az alperesnek be kellett volna tartani a kollektív szerződés 658. pontját, amelynek értelmében a jutalmazásra vonatkozó elveket a szakszervezetekkel egyetértésben kellett volna kialakítani, ezt követően kerülhetett volna sor ténylegesen jutalom felosztására. Tekintettel arra, hogy ez a perben érintett esetben nem történt meg, ezért a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes megsértette a kollektív szerződés vonatkozó rendelkezését, melynek következtében a felperes nem tudta gyakorolni az egyetértési jogát.

A felperes perköltségigényt nem terjesztett elő, ezért a bíróság a perköltség megállapítását mellőzte.

Az eljárás tárgyi költségfeljegyzési jogos.

A 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésének értelmében az eljárás illetékét a pervesztes alperesnek kell viselnie, amelyet a bíróság az 1990. évi XCIII. törvény 42.§ (1) bekezdés a) pontja alapján állapított meg.

Az ítélet elleni fellebbezési lehetőségét a Pp.233.§ és a 358.§ biztosítja a peres feleknek.

Budapest, 2013. január hó 23. napján.

dr. Czesznak-Molnár Erika s.k.
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott
Borbély Zsuzsanna és
Lugosiné Mészáros Éva
ülnökök helyett is.

A kiadmány hitelezői:
Ésik Nikolettta
kiadó